

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 11-12

August 1947.

19. årgang.

TIL MISJONSVENNENE

Hilsen fra misjonskandidat Øistein Skorstad, Arendal.

En av våre oppgaver her hjemme som misjonskandidater er å stifte bekjentskap med venner på de forskjellige steder. Derfor tillater jeg meg å sende denne hilsen.

To måneder før jul reiste jeg vestover og besøkte Kristiansand, Konsmo i Nord-Audnedal, Mandal, Svennevig og Spangereid, Lyngdal, Kvinesdal, Loga og Flekkefjord og Sirnes st.

Det var velsignet å kjenne at Herren var med, og jeg møtte kjærlige og forståelsesfulle venner over alt som hadde hjerte for misjonen.

I slutten av januar reiste jeg til Skien, og det var tanken å fortsette videre østover. Etter bare å ha vært på tre møter i «Emaus», ble jeg så syk at jeg måtte reise hjem. Det var visst sterk influensa. Sykdommen ville likesom ikke slippe taket i meg, og jeg var temmelig nedbrutt. Av den årsak kunne jeg ikke reise noen steder. Men jeg talte på flere møter i Eydehamn i vinter og i vår.

Først da varmen satte inn i mai, måtte sykdommen slippe taket i meg. I sommer har jeg hatt et møte i Grimstad og et i Fevik.

Nå føler jeg meg ved Guds nåde frisk og kjekk, og det er min mening å reise østover etter ferietiden, om Gud vil.

Kjære venner, husk meg i bønn! Vi har ikke kamp mot kjøtt eller blod, men mot onde åndsmakter. Ef. 6, 12 flg. Djævelen vil ikke at noen skal reise ut på misjonsmarken, men er det lydigheten Gud vil prøve, så vil jeg ved hans nåde svare ja.

Be også for de millioner kinesere som venter på evangeliet, og be at dette kjemperiket må bli spart fra kommunistenes innflytelse, hvilket vil være en hinder for evangeliets framgang. Desverre har de fått for godt tak der allerede, men troens bønn kan forandre alt. Priset være Gud! Han lever enn den gamle av dager.

Hilsen med 1. Sam. 30, 10-24 og Hebr. 6, 10.

I tillegg til ovenstående kan meddeles at menigheten i Betaniam, Arendal har stilt seg som

Ny arbeider til Argentina

«Himlens rike er likt en husbond som gikk ut tidlig om morgenen for å kalle arbeidere til sin vingård. — Og han gikk ut ved den tredje time og så andre stå ledige på torvet og til dem sa han: Gå også I bort til vingården — Og atter gikk han ut ved den sjette og niende time og gjorde likeså. Og han gikk ut ved den ellefte time og fant andre stående der. Og han sa til dem: Hvorfor står I her ledige hele dagen? De sa til ham: Fordi ingen har leid oss. Og han sa til dem: Gå også I bort

Øistein Skorstads utsendermenighet. Menigheten slutter helt opp om br. Skorstad som sin misjonær, dog uten å garantere ham noe bestemt beløp. Men vi vil støtte etter den evne og nåde som Gud gir.

Str. Magda Halvorsen, menighetens mangeårige misjonskasserer, blir derved br. Skorstads kasserer. Og penger til br. Skorstads misjonsarbeid kan sendes henne under adr. som følger: Vestregt., Arendal. Alle beløp blir kvittert for i dette blad.

For Betania, Arendal
Alf L. Thorstensen.

til vingården! Matt. 20, 1—7.

Jeg vil med disse vers offentliggjøre mitt kall til vingården. Det er vel et år siden Herren ga meg et direkte kall ut fra Es. 42, 6—7. Jeg svarte ja og gjorde meg straks løs fra mitt arbeid i Oslo. Jeg reiste først til Nord-Norge hvor jeg arbeidet i noen måneder på et epidemilasarrett. Siden ledet Herren meg til England hvor jeg er f. t. Med hensyn til mitt hjørne å arbeide i, så tror jeg sikkert det er Argentina. Og jeg ber bare om at veien må åpnes snart så jeg kan gå dit ut.

Jeg synes dette bilde i Matt. 20, 1—7 er så treffende. Vi som har vært på landet i innhøstningstiden vet at hver eneste bonde har bare et eneste mål. Og det er å få grøden i hus før vinteren kommer. Og da er det store spørsmål som gjør seg gjeldende: Arbeidsfolk. Hver bonde trenger arbeidere i forhold til mengden som skal høstes inn. Og når det gjelder Guds høst å redde dyrekjøpte menneskesjeler før nådens dør lukkes, så sa Jesus selv at høsten var stor og arbeiderne få. Og han som gikk ut i den tidlige morgen og kalte de første arbeidere, han har i denne nådens husholdning, gått ut til alle dagens tider og kalt nye arbeidere til sin arbeidsmark. «Og han gikk ut i den ellevte time.» Jeg tror vi alle er enige om at vi er kommet til den ellevte time nå. Natten kommer meget snart, da ingen kan arbeide mere. Jeg er takknemlig til Gud som kalte meg. Og jeg synes det er så delig at jeg kan regne med det samme løfte som Jesus ga sine disipler: «Se jeg er med eder alle dager, inntil verdens ende!»

Jeg vil be alle troende som leser disse linjer: Be for meg! Og vær med å be Høstens Herre om at arbeidere må bli drevet ut til Herrens store høst.

Med Gud i prøvelser.

En kinesisk evangelists prøvelser og seire.

Hvordan alle ting tjener dem til gode, som elsker Gud viser denne opplevelse som en kinesisk evangelist hadde. Hans navn er Ren Chun Hsien. Han har vært fengslet av kommunistene, men er sluppet løs fra deres fangenskap.

Den første gang vi møtte br. Ren hadde han vært gift i 10 år, men de hadde ingen barn. Dette var en stor sorg for både ham og hans hustru. Etersom de leste i Bibelen, fikk de se at Gud fordom ga barnløse barn, og de begynte å be om å få barn, og Herren hørte og svarte på deres bønn. Herren ga dem en søt liten pike som bragte stor glede i deres hjem.

Gud tok ut bror Ren som et redskap i sin vingård. Ikke bare blant sitt eget folk, men til Mongolia store sletter. Der virket han for sin Mester under de mange prøvelsesrike år da japaner-

F. t. Clarendon School, Malveren, England, juni 1947..

Petra Andersen.

Det er med glede at vi som kjenner Petra Andersen, ser dagen nærmer seg at hun skal ut på feltet. Allerede for flere år siden minnet Guds ånd flere søsken om at hun hadde kall ut, og etter at Herren har dyktiggjort stadfestet, styrket og grunnfestet henne etter sitt eget ord. (1. Pet. 5, 10) har han nå talt sitt «gå ut», og hun er villig. Må Herren oppreise mange trofaste forbedere også for denne gjerning. Han har sørget timelig for henne på en forunderlig måte inntil idag. Guds navn til ære Legger Herren på ditt hjerte å støtte henne, kan du sende det til: Else L. Jenssen, Gulbergsvei 26, Heggeli pr. Oslo (Kasserer)

ne hadde herreveldet i Mongolia

Etter at japanerne måtte forlat landet kom kommunistene. Br. Ren ble uskyldig dømt av dem. Bunnet med jernlenker ble han kastet i fengsel. Han ble også ført gjennom gatene med store tegn skrevet på sin hatt. Tegnene var beskrivelsen av den synd han hadde gjort.

Herren hadde først beredt br. Ren for dette som han nå fikk gå gjennom. Vi skal la ham selv fortelle om sin opplevelse:

«En dag besøkte jeg en av de troendes hjem, bror og str. Tsui. Mens vi ber ble str. Tsui fylt av Guds ånd og talte i tunger og tydet det. Hun tok min hånd og sa: «Du vil komme til å gå igjen store prøvelser». Hun gjentok det mange ganger. Natten etter hadde jeg en drøm. Jeg ble tatt inn i et meget lite rum. Inngangen var smal. Jeg våknet av drømmen og følte meg meget uvel og engstelig. Denne drøm viste meg at jeg i nær fremtid ville oppleve et fengselsopphold. Tre dager etter ble jeg av de røde» kastet i fengsel og rummet jeg fikk var nettopp det jeg hadde sett i drømmen.

Jeg ble straffet på denne måte: Mine hender ble bundet. Jeg fikk sitte i en liten stol. Fire soldater holdt vakt over meg, både dag og natt. De tillot meg ikke å lukke mine øyne. Denne tortur varte i 10 dager. Deres plan var å ødelegge mitt syn eller min forstand. Men Gud den Almektige bevarte mitt syn og min forstand. Skriften sier: «Frykt ikke for det du skal lide. Se, djevelen skal kaste noen av eder i fengsel, forat I skal prøves og I skal ha trengsel i 10 dager. Vær frimodig inntil døden så vil jeg gi deg livsens krone».

Den neste tortur var at de festet mine hender til en jernbjelke

ke. Ru
meg i v
vis av
var at
meg ti
dager.

ofte m
Den C
munn
gedyre
vet væ

bønn.
natt å
meg. F
lenker

også g
datene
dette r

Den

verste

bibel f

å be l

og tør

ting in

Guds d

jeg o

hjelp,

skal n

jeg gik

belsko

med l

Hellig

Mitt

tre m

meg ut

at alle

som el

jeg va

andre

Det gj

Herren

te dem

levet f

le var

ord bu

Det

hendte

har g

Pei. D

blitt f

søke n

så då

vårt h

te noe

opptat

Misjonær-forlovelse i Kina.

Det vil sikkert glede alle som er interessert i misjonens sak å få vite at lørdag 7. juni var ca. 40 misjonærer samlet i parken Coalhill i Peking for å ha et festlig samvær i forbindelse med vår datter, Lili-An Mary og Jens Johansens forlovelse.

Br. Johansen er en ung norsk misjonær som står tilsluttet pinsevevningene. Han kom til Kina med misjonsflyet «Ansgar» for vel 9 måneder siden. Han holder nå på å lære språket her og deltar også på møtene med tolk.

Lili-An Mary, som på høytids

byen. Alle elevene på den skolen hun gikk ble tatt med av de «røde». Bare min datter ble reddet.

Når de troende så hvor underbart Herren hadde bevart sin tjener og med mektig hånd førte meg ut av fangenskapet, ble deres hjerter rørt og Guds kjærlighet fylte deres sinn. Ikke bare kom de til møtene, men de ga meg alt hva jeg trengte, for de «røde» tok alt det jeg eiet fra meg.

Før jeg slutter mitt vitnesbyrd så la oss be at Herren vil sende arbeidere ut til de store slettene i Mongolia, som enda ikke har hørt evangeliet om Jesus. Hvis Herren skulle kalle noen av dere til å komme over og hjelpe oss, så ønsker vi dere hjertelig velkommen. Vi er medarbeidere i Hans vingård.

Vi sender dette vitnesbyrd som vi hørte det på et møte for et par dager siden. Br. Ren er nå reist tilbake til Mongolia igjen. Må Gud styrke ham og bruke ham til velsignelse.

Vi har det godt. Det er åpent som aldri før her i Peking. Sjelelærere høstes inn.

Hjertelig hilsen fra oss begge
Alfhild Bjerva

dagen var 27 år, er født i Peiping. Hun har herligheten som mål og ønsker som Johansen å vinne sjeler for himmelen.

Det ble en velsignet dag. Et friluftsmøte hvor Herrens navn ble opphøyet, og bønn og ønsker om at Guds velsignelse måtte følge de to, til sjelers frelse for mange kinesere.

Av de tilstedeværende var misjonærer fra Amerika, Kanada, England, Sverige, Norge, Danmark, Finland og New Zeland.

I sannhet fikk vi kjenne hva Salm. 133 sier oss. Fredens underbare harmoni. Ja, Jesus er fredens konge, og der hvor han er må mørkets makter vike.

Vi holder nå på med forberedelsene til å reise hjem en tur. Denne gang er perioden blitt nesten 17 år. Vær snill å be for oss. La oss glede oss i Herren og ikke glemme alle hans velgjerninger. Salm. 103.

Eders i Herren

Agnes og Torkil Rasmussen.

Til Indiamisjonær Aslaug Brataas

er innkommet i 1946:

Fra misjonsvenner i Trondheim og omegn kr. 821.50. Fra menigheten i Betel, Larkollen, Østfold ved str. Marie Buberg kr. 727.65. En søster i Hobøl ved str. Buberg kr. 50.00. Til sammen kr. 1599.15.

Ragna Winther,

Kirkegt. 17, Trondheim.
kass.

På misjonens vegne vil jeg få takke hjertelig for offeret som er kommet inn, og ønsker at Gud må velsigne og lønne hver og en. Til dem som føler seg tilskynnet til å støtte vår søster kan gavene sendes til ovenstående adresse eller til Marie Buberg, Dilling st. Østfold.

ke. Rummet som jeg oppholdt meg i var urent og det var tusenvis av veggedyr der. Meningen var at de skulle bite og plage meg til døden. Her var jeg i 40 dager. Under denne tiden ble jeg ofte minnet om profeten Daniel. Den Gud som lukket løvenes munn kunne jo også lukke veggedyrenes munn. Jeg ba, og lovet være Herren, han hørte min bønn. Jeg fikk sove fredfullt. En natt åpenbarte Jesus seg for meg. Han kom inn og tok mine lenker av meg. Herren førte meg også gjennom denne prøve. Soldatene kom og tok meg ut av dette rum.

Den tredje torturen var den verste for meg. Da tok de min bibel fra meg og tillot meg ikke å be høyt. Hungeren etter brød og tørsten etter vann var ingen ting imot dette, å ikke få lese Guds ord. Under den tiden fikk jeg oppleve den Hellig Andes hjelp, som det står skrevet: Han skal minne oss om alle ting. Så jeg gikk igjennom en åndelig bibelskole, et vidunderlig samfunn med Faderen, Sønnen og den Hellig Ånd.

Mitt fengselsopphold varte i tre måneder før Herren løste meg ut. Gjennom dette lærte jeg at alle ting tjener dem til gode som elsker Gud. Under den tiden jeg var i fengsel var det også andre fanger sammen med meg. Det gjorde inntrykk på dem hva Herren gjorde for meg. Jeg lærte dem å be og flere av dem opplevet frelsen i Kristus. Om vi alle var bundet så var ikke Guds ord bundet.

Det var også noe annet som hendte. Den eneste datteren jeg har gikk da på skolen i Chang Pei. Da hun fikk høre at jeg var blitt fengslet kom hun for å besøke meg. Da hun så at jeg var så dårlig kledd reiste hun til vårt hjem i Kang Pao for å hente noe tøy. Akkurat da hun var opptatt med det forlot de «røde»

MISJONS-RØSTEN

*Fritt, uavhengig organ
i misjonens tjeneste*

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelse må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykk: I. K. M. Fredriksens
Eftf. Trykkeri A.s., Sarpsborg.

Hjem til Herren

Thorvald Hansen

Torsdag den 5. juni ble ledende eldste i menigheten i Filadelfia, Sarpsborg, Thorvald Hansen, fulgt til sitt siste hvilested. Forstander Haugen fra Fredrikstad talte i kapellet som var overfylt av venner som ville følge ham til det siste hvilested her på jorden.

Minnefesten holdtes i Misjons huset hvor mange deltok. Av de mange vitnesbyrd gikk det frem at hans vandring på jorden hadde satt merker etter seg.

Han ble frelst i sine beste manndomsår og deltok aktivt med i det kristelige arbeid fra første stund. Den første tid var det serlig vekkelsesforkynnelse som lå ham på hjertet og han var både pågående og radikal. I de senere år ble hans forkynnelser mer preget av hyrdesinnet og med sin rolige og forståelsesfulle opptreden ble han istand

til å hjelpe mange som hadde det vanskelig.

Han sto i flere år som ledende eldste i pinsemenigheten i Sarpsborg og hele sin tid og interesse ofret han for menigheten. Hans plass vil vanskelig kunne fylles.

Størst er selvsagt savnet for hans hustru og barn. Herren vil styrke dem.

Julius Hagen.

Også en av de eldre brødre i Misjonshuset, Sarpsborg, fikk hjemlov i sommer. Julius Hagen har i mange år vært vaktmester i forsamlingens lokale og der var han enestående til å være påpasselig. Han var maler av yrke og stadig passet han på å holde lokalet i best mulig stand. Når Misjonshuset i Sarpsborg er et av de peneste og best vedlikeholdt lokale de frie venner har i landet så har han sin store andel i det.

Forstander Johs. Hedin fra Oslo talte i kapellet og i minnemøtet etterpå. Flere andre deltok også.

Pinsevennernes

sommerstevne

Fra mandag den 23. til søndag den 29. juni hadde pinsevennene sitt årlige sommerstevne i Drammen. Venner fra alle deler av landet setter hverandre stevne de dagene sommermøtene varer og det store møteteltet var satt opp på Marienlyst. I år hadde de også besluttet å innby de frie predikanter til å delta, men da det var bare noen få som hadde fått vite om det, var det ikke mange som visste hva de skulle gjøre. Etter hva jeg fikk opplyst var det bestemt på predikantkonferansen de hadde i februar i vinter at de frie predikanter skulle innbys og det er uforståelig at det ikke ble sendt noen innbydelse før like innpå

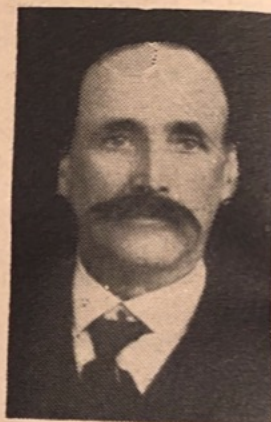
stevnet. Hadde de anmerket det i annonsen i «Korset Seier» ville det jo nådd de aller fleste.

Jeg hadde bare anledning til å være med på stevne fra fredag til søndag. Det var meget godt og trass i den store varme var teltet godt besøkt til alle møter. Til kveldsmøtene var teltet fullt.

Da jeg desverre ikke har tid eller plass til mere i dette nr. håper jeg å komme tilbake til dette senere.

G. I.

70 år.

Arnt Gressløs, Varteig, fylte 70 år den 24. juli.

Han er en av hanebryterne for den frie forkynnelsen i Østfold.

Han ble omvendt til Gud i 1904 eller 1905. Det gikk en stor vekkelse over bygden den gang og flere ble frelste. Han var en av de første som ble døpt i vann og ånds døpt, og det var motstand og kamp å møte den gang, for de som gikk den veien. Da han var helt grepet av Gud og ordets vei var den eneste vei han anerkjente og fulgte, fikk han mange påkjenninger. Urokkelig sto han fast både i gode og dårlige tider.

Han er en original forkynner og serlig kan han finne treffende illustrasjoner for å understreke sin fremstilling av Guds ord. I mange år har hans hjem stått åpent for Herrens vitner og Guds barn. Det er ikke få

Pilegrimsferden.

Etter turen til Hurum ble vi hjemme en 14 dagers tid. Arnt Andersen har virket i Misjons- huset i Sarpsborg noen uker og det har vært bra søkning til si- ne tider, og han tenkte å stanse en tid etter som Gud ledet.

Søndag den 11. mai talte min hustru og jeg i Tabernaklet i Sarpsborg. Den siste krigsvin- ter hadde jo forsamlingen i Mi- sjonshuset og baptistene felles- møter og det gikk utmerket, så

som i årenes løp har fått nyte gjestfrihet i dette hjem. Jeg har aldri kommet i forbinnelse med noen som så helt har fulgt for- maningen om å være gjestfri.

Av hans 10 barn er nesten alle frelste og døpt. Fars og mors eksempel har båret frukt.

Når han nå runder «støvets år» vil vi få takke ham for alt gjennom årene som gikk, og hå- per at Gud gir ham ennå man- ge år å virke i. Han kvier seg ikke for å gå en mils vei til mø- te om det er vintertid og uvær, og arbeider full dag både på sitt eget gårdsbruk og hos andre

Gud velsigne ham.

G. Iversen.

Lørdag den 26. juli var man- ge unge og eldre venner samlet i hans hjem for å prise Herren sammen med ham og hans fami- lie, for Hans trofasthet gjen- nem alle år. Det var venner bl. a. fra Sarpsborg, Greåker, Skje- berg, Os i Rakkestad, Oslo og det kom mange gode ord om bror Gressløs. Serlig mintes den «første tid» da vekkelsens vinder blåste over Varteig.

Det var møtt frem mange og- så av stedets folk og en god og mektig ånd var rådende over hele samværet.

det var gildt å hilse på dem igjen. Pastor Kringen og min hustru er kjente fra Verdal hvor hun har sitt barndoms- hjem og Kringen var forstan- der for baptistene der.

De har hat en god tid. Noen frafalne er kommet tilbake og de har fått døpe noen i vår. Det var åpent og godt å vitne der og bra med folk.

Så har det blitt noen møter i Skjeberg og andre steder. En fredagskveld var det møte hos Einar Bakken, en av brødrene i Misjonshuset. De har møter hver fredagskveld i Bodene, en husklynge som ligger innom Borregaards fabrikkområde. Det var bra med folk og et godt og åpent møte. Arnt Andersen, en evangelist Guttormsen fra fri- misjon, Josef med fler deltok.

Fredag 23. mai hadde noen venner på Ise leid ungdomslo- kalet «Varden». Josef, Olaf Ry- en og undertegnede deltok. Det var mitt i travleste våronna, men en flokk på ca. 20 stk. var møtt frem og vi håper at også det møte vil bære frukt.

Lørdag den 24. mai reiste min hustru og jeg til Hadeland. Det var pinseaften og en masse rei- sende, serlig fra Oslo og oppo- ver var det felt. Folk sto og satt som «sild i tønne». Det hjalp jo en del når vi var kommet så langt som til Harestua, og fra Roa og resten oppover var det god plass. Vi fikk også til slutt klemt oss inn i bussen som går fra Jaren til Røyken, men den var mer enn «mett» som de sier på Hadeland. Det smakte godt å få hvile ut hos Ole Bæk- kelien. De gjorde alt for at vi skulle ha det godt.

Møtene på Trudvang i pinsen var ikke så serlig godt besøkt, men vi hadde bra møter. Iver Olerud fra Lunner, Lars Falang og Helmer Moger fra V. Gran og J. S. Wold fra Oslo deltok. Olerud første pinsedag og de an-

dre på 2. pinsedag. Vi hadde og- så møte på «Trudvang» onsdag.

Torsdag 29. mai syklet vi til Vestre Gran og deltok på bede- huset der. Heller ikke der var søkningen stor. Vi bodde hos Lars Hvinden om natten og syk- let tilbake til Brandbu fredag.. Fredag var det bibeltime på «Trudvang».

Da Bækkelien skulle flytte på sæteren for sommeren fikk vi vårt herberge på «profetrum- met på Trudvang og hadde egen «leilighet» og husholdning. Det gikk fint.

Vi stanset i Brandbu ca. 3 uker og besøkte vennene i Ves- tre Gran en gang i uken. En av turene dit syklet vi om «Søster kirkene» i Gran. De er jo kjent av nesten alle i Norge, ihvert- fall av navn. Det er to gamle stenkirker som er flere hundre år gamle, og de ligger ikke så langt som et stenkast fra hver- andre. Et gammelt sagn fortel- ler at det skal være to søstre som ikke tålte hverandre og ik- ke kunne gå i samme kirke. Så bygget den ene en ny kirke ved siden av den gamle. Hvor mye sant det er i sagnet vet jeg ik- ke, men desverre hender det til dags dato at kristne bygger gudshus like ved siden av hver- andre, fordi de ikke kan være sammen.

Lørdag den 7. juni fylte Lars Falang, som er den ledende i Vestre Gran, 60 år. I den anled- ning var det møte, eller rettere vennefest i deres hjem. Venne- ne var møtt mannjevnt frem. Br Robinson og Helmer Moger tal- te før bevertningen. Underteg- nede, min hustru og flere av ven- nene etter bevertningen. Av til- reisende venner som vitnet kan nevnes: Iver Olerud fra Lunner og Einar Johnsen fra Brandbu. Det var rikelig med god sang og musikk og møtet sluttet først over midnatt. Lars Falang har i flere år stått som leder og har

godt vitnesbyrd og vi håper han enda i mange år kan være med i tjenesten. Gud velsigne ham.

Søndagsmøtet på «Trudvang» var det best besøkte denne gang. Eldstebror Wold fra Oslo deltok sammen med oss og likeså onsdag.

Søndag den 15. juni hadde vi våre siste møter i Brandbu. Søndag fm. kl. 11 hadde vi møte på Hennung skole. Det var bra med folk og åpent å tale. Hos Hjalmar Bergheim fikk vi middag og var siden på seteren hvor Bækkelien er. Både på Bergheim og hos Bækkelien møtte vi gjestfrihet og det var en deilig dag. Vi fikk sitte på med en lastebil til Brandbu og deltok i møte på «Trudvang» om kvelden.

Dette ble vårt siste møte i Brandbu denne gang.

Tirsdag den 17. juni reiste vi til Harestua og stanset der til over søndag 22. juni. Søkningen til møtene var ikke så serlig stor men det var åpent å tale Guds ord. Hos Otto Hermansen fikk vi vårt herberge og hadde det godt. Det var gildt å hilse på flere andre venner også. Brødrene Jørgen Monsrud, Kåre Evje og den kjære gamle br. Hagen deltok trofast på alle møtene. Vi fikk også hilse på br. Hans Johnsrud som ikke er frisk. Han lider av en nervesykdom som gjør at han vanskelig kan gå og er plagsom, men gleder seg over at Gud er mektig til å helbrede og også gi styrke og kraft for hver dag.

Her må nok settes punktum.

G. I.

Stevne.

Vennestevne i Breivikbotn 10. august.

For vennene

Nils Stien.

Misjonsstevnet på Moss.

Misjonsstevnet på Logen, Moss, den 15. juni, beviste til fulle at misjonsinteressen blant de troende er stor. Fra nær sagt alle landets kanter kom vennene. Befordringsmidler av alle slag var også tatt i bruk for å bringe oss sammen, bil, buss, sykkel, båt, ja til og med under vannsbåt. Det var vår gode venn, br. Lyngmo fra Nord-Norge, som kom på den måten. Den Kongelige Norske Marine befordret en av den allerhøyestes utsendinger til Moss, fra Arendal.

Dette stevnet var det første i sitt slag her sydpå og det var også i pakt med tradisjonen at det ble Ungdomsmisjonen på Logen som fikk arrangere det, her på Moss ble jo det første skritt tatt til Nordlandsk og Lappisk Bibelmisjon. Lokalet var pyntet med norske flagg og løv, og ved inngangsporten vaiet det norske flagg, som sammen med et stort «velkommen» ønsket vennene vell møtt. Og samværet ble gildt fra første stund, selv om været ikke var det mest strålende.

På formiddagsmøtet ble den store forsamling ønsket velkommen av br. Lind, formannen i N. L. B., hvoretter br. Odd Sven hæg leste et Guds ord til innledning fra 1. Sam. 14, 24-30. Flere ba til Gud og det kjentes med en gang at Herren var nær. Br. Robinson som var hovedtaler på formiddagsmøtet talte ut fra Ordspr. 23, 10 og fra Neh. 12, 44-46. Flytt ikke de gamle grenseskjell». Forsamlingen ble lagt på hjertet ikke å forsøke å modernisere kristendommen og evangeliet. Allting ellers moderniseres, statsform, kommunikasjoner, men evangeliet skal ikke moderniseres. Vi har noe å varet for Gud, noe å vareta ved renselsen. Vi skal vareta vår tjeneste for Gud.

Etterpå var flere av de andre tilreisende brødre fremme. Br. Lyngmo nevnte at til å begynne med var man kanskje litt skeptisk med hensyn til N.L.B. men som tiden gikk og frukten viste at Gud var med, hadde meningen forandret seg. Han ønsket at Gud enn mer måtte

velsigne misjonen i Nord-Norge. Br. Moger leste fra 1. Sam. 14, 6-12 om Jonatan og hans våbensvenn som krøp mot Filisternes hær. Måtte vi mere benytte denne veien og krype benveien, da ville Gud velsigne og styrke oss og vi ville vinne mer enn seier. Br. Sandhaug minnet om ordet «Tilbake til ordet og vitnesbyrdet. Det var det eneste som kunne vinne og dra ungdommen til Gud.

Fra Ungdomsmisjonens side var det også ordnet med mat for kroppen. Kaffe rundstykker, boller, melk, mineralvann og ispinner var å få kjøpt hele dagen. For ca. 155 stk. var det ordnet med fellesmiddag på Moss Hotel, hvor vi ble servert en utmerket middag. Under middagen ga br. Wangberg et utsyn over virksomheten og oppgaven i Nord-Norge. Det er store felter å arbeide på. I Senjen i Tranøy prestegjeld hadde br. Sandhaug vært i ca. 3 år. På Yttre Senjen og Grasmyrskogen går arbeidet fremover med stor tilslutning til møtene. I Senjen-distriktet går også «Vekteren» med Osvald Karlsen som skipper og «himmelos». I Ullsfjord og Svensby er str. Astrid drivkraften. I Nordreisa som er det største feltet der nord har misjonen sin sykestue «Betesta», som har vært til stor velsignelse for folket. Der er hjelp å få både for kropp og sjel. Slik som utviklingen har gått, peker alle tegn på at virksomheten på dette sted må bli av permanent art. Man har da også gjort ferdig tegning til sykestue. og sendt den til de respektive myndigheter for å få de godkjente. Det er vistnok «bare» 21 komiteer som skal titte på planene, så det tar selvsagt tid. Tomt er blitt skjenket gratis, 15 mål jord, likeså har kommunen der skjenket en brakke til bruk til sykestue. Betesta skal inneholde fødehjem, sykestuer, gamlehjem, tannlegekontor, slik at alle behov skal kunne dekkes der.

Av den misjonshytten som br. Wangberg satte opp innredet ved Karasjokk står bare skorpstenen igjen etter tyskernes

TIL MINNE

«Salige er de døde som dør i Herren heretter».

Tirsdag den 3. juni var vi samlet i Sandnes gravkapell til begravelse av vår kjære søster fru Thea Egeland. Kapellet var aldeles overfylt av slekt og venner. Br. Vennesland som var kommet for anledningen, talte ved bårn over det 2. brev til Timoteus 4, 6—8. Han frembar budskapet med kraft og la stor vekt på å være rede når dagen kommer for den enkelte, enten vi som søsteren skulle vandre den vei eller å få oppleve Jesu gjenkomst.

Etter talen ble det lagt på flere kranser. Evangelist Farkvam fra mann og barn. Trygve Egeland fra barnebarn og evangelist Kjellås fra forsamlingen på Gandalen. Alle hadde et godt ord om søsterens liv og vandring den tid hun var iblant oss.

Vennesland talte også ved graven. Etterpå var vi samlet i avdødes hjem, hos br. Sigurd Egeland til minnemøte. Vår kjæ-

tet en apell til unge søstre og unge brødre. Vi trenger søstre som kan skure gulv, bake brød og stelle syke. Vi trenger unge brødre som kan hugge ved, bruke hammeren og sagen og vitne om Gud. Der trenges praktiske arbeidere.

Birger Haug, Lier, Magnus Wangberg, Agnes Øverland var også i ilden, likeså en del musikkvenner fra Berøa, Oslo.

Skal man summere sine inntrykk fra denne dagen må det sies at misjonsinteressen fikk et puff fremover. Det var gildt å se den tilslutning stevnet hadde fått og det lover godt for arbeidet i tider som kommer. Alt var arrangert utmerket og tjener både stevnekomiteen og den stedlige Ungdomsmisjonen til all ære. Dagen går inn i minnet som en «stor» dag, en dag i Herrens forgårde.

Ref.

re br. Bryntesen avla et varmt og gripende vitnesbyrd om Kristi herlige oppstandelse fra de døde. Kjellås med mange flere priste Gud for den store nåde Gud hadde vist dem i dette hjem.

Ja, så er et av Gud rikt velsignet liv avsluttet her, for å fortsette i all evighet der, hvor ingen sykdom eller død er. Jeg priser Gud for den tid jeg fikk være sammen med str. Egeland. Jeg har vandret ut og inn i dette fredens hjem i samtlige 18 år og jeg kan nesten ikke huske jeg var sammen med dem uten å ha en bønnestund før vi skiltes.

Hun hadde en enestående evne til å opphøye Jesus. Alltid blikket vendt mot Ham, troens begynner og fullender. Stadig noe nytt og friskt å fortelle om sin Herre og Mester. På møtene var hun av disse trofaste sjeler, overgytt med frisk olje.

Selv på sykeleie var hun den oppmuntrende og trøstende. En sann mor i Israel.

Så rørende å høre hennes mann vitne og fortelle om den siste kveld hun levde. De var samlet rundt henne i bønn. Da sang hun med og priste Gud for hans godhet og miskunnhet. Hun talte også i tunger og tydet Seirende og med jubel vandret hun hjem. Som hennes liv hadde vært så ble hennes bortgang. Må så Gud styrke hennes mann og alle barna som nok føler et stort savn etter en god hustru og mor.

Fredshilsen Hebr. 13, 7—8.

Gunval Klepp.

Kvittering.

Innkomet til gjenoppbyggingen av «Betel» Breivikbotn.

Ved str. Demanda Eilertsen på hennes reiser sydpå

Fra venner på Sandå ved

brannherjinger. Broderen ga os til slutt et ord: «La oss gjøre det gode og ikke bli trette». Vi er ansvarlige innfor Gud for dette arbeid som vi har igang i Nord-Norge.

Br. Lind nevnte at både legen og hans hustru og likeså Nordmoren der var troende og ivrig misjonsinteresserte. Nord-reisa har vært betraktet som Lestadianernes høyborg og motstanden har vært sterk og til og med avisene har vært tatt i bruk for å svekke misjonen. Men Gud kan bøye hjerter, ja kongers hjerter som vannbekker. En av de bitreste motstandere har skjennet tomten hvor sykestuen skal stå. Der er også god anledning til å virke innover Finnmarksvidda fra Nord-reisa.

Br. Anders Aalerud fra Oslo leder en misjionsgren i Sanner-gaten 8, han siterte: «Ha tro til Gud. Alt hva I ber om og be-gjærer, skal I få». Det er velsig-net å få være med i misjons-arbeidet. Gud er trofast.

4 unge brødre og en søster fra Holmestrand sang en sang, en apell til ungdommen om å gå ut å stride for Gud.

Syvertsen fra Drammen takket Gud for maten.

Ettermiddagsmøtet ble innledet med sang og musikk av Log-gens musikk forsterket med en hel del tilreisende musikkven-ner.

Br. Vollmer fra Oslo innledet med å lese fra Hebr. 12. Deretter talte Reidar Simonsen og tok sitt utgangspunkt i Ap. gj. 1, 6-8. Talen munnet ut i en oppfordring om ikke å bevege seg i ting som ikke er aktuelle. La oss komme til kjernen, til sentrum. La oss si ja til Jesus når han kaller. Golgata er ikke målet, pinsen er ikke målet. Målet er verdens evangelisering.

Dagmar Simens: Jesus er igår og idag og til evig tid den samme. Han er trofast, Han leder oss fremover så skrittene blir fastere og gangen blir sikrere. La oss gå i Hans navn.

Enok Wangberg leste 2. Kor. 11, 32-33. Der er samhörighet i Guds rike. Der trenges rep-holdere og der trenges de som sitter i kurven. De som er ute i direkte misjonsarbeid og de som er hjemme og «holder i repet» skal dele byttet. Broderen ret-

Arendal kr. 61.00. En bror i Åmli kr. 25.00. Tidligere innkommet kr. 238.00.. Tilsammen kr. 324.00

Hjertelig takk.

Nils Stien.

Til C. Brundtlands hjemreise har jeg mottatt fra Martha Stensen, Stavanger kr.50.00, fra Dagny Straume kr. 5.00, en ubenevnt kr. 10.00. Hvorfor med takk kvitteres.

Der mangler enda en god del på beløpet som medgår til reisen. Skulle noen få på sitt hjerte å være med og støtte denne sak, så send beløpet til undertegnede, og det vil bli kvittert for i bladet.

Lars Hvidsten,

Nordre Skogvei 26, Bergen, kasserer.

Gud har sin kjærlige hensikt med det

En dag kom en troende kvinne inn til naboen sin. Han kom henne i møte og så meget bedrøvet ut, og fortalte at han hadde mistet sin lille datter. «Hun var slikt et serskilt barn. Hun kom meg i møte med opprakte armer og smilte. Hun var solstrålen her i huset, og nå er hun død.» Mannen var rent fortvilt av sorg over sitt kjære barn.

Da svarte kvinnen: «Gud har nok sin kjærlige hensikt med det.» En slik uttalelse likte ikke mannen.

Straks etter traff han en troende mann, som sa de samme ord som kvinnen, og han fortalte:

«Hjemme hadde vi ei øy, hvor sauene gikk hele sommeren. Der hadde de det riktig godt. Da høs

ten kom, skulle vi ha dem over til fastlandet, og det var nokså vanskelig. Vi tok et lam i båten. Om litt begynte lammet å skrike, og det hørte moren, la ut på svøm, og snart svømte hele flokken over, og kom hjem.

Slik gjør også Gud iblant når han ser vi gror fast i verden. Den lille piken tok Jesus til seg for å dra deg til ham. Det kan godt hende du gjør som lamsauene, og legger ut på svøm på Jesu løfter for å stevne mot himmelen. Der vil du møte igjen den lille piken din, og da vil du nok forstå at Gud hadde sin kjærlige hensikt med det likevel.» — — d.

«Utsyn.»

Misjonskonferanse

20. til 24. september 1947.

Menigheten i Knoffsgt. 6, Drammen, innbyr herved predikanter, ledende brødre og interesserte forøvrig til stevne og misjonskonferanse. Velkomstmøte lørdag kl. 19. Sønd. 21/9 offentlige møter. Påfølgende mandag, tirsdag og onsdag konferansemøter formiddag og ettermiddag. Offentlige møter hver kveld. Fellesmiddag.

De som ønsker å delta samt de som har emner der ønskes behandlet tilskriver undertegnede herom innen lørdag den 6. september.

Velkommen i Jesu navn.

Ditlef Christoffersen,
eldste.

Adr. Styrmoes vei 56, Drammen, telefon 3346 eller til

Harald Ibsen,
sekretær,

adr. Hermannstorffsgt.28, Drammen, telefon 1374.

Stevne i Askim

den 9. og 10. august..

Velkomstmøte lørdag kl. 8. Søndag møter kl. 11 og 4. Flere brødre deltar. Kaffe og leskedrikk. Velkommen.

Johs. Karlisen.

Stevne på Harestua

søndag den 17. august. Møter kl. 11 og 3.

Talere: A. Robinson m. fl. Kaffe og leskedrikk. Velkommen.

O. Hermansen.

Stevne.

«Salem», Mjøndalen

arrangerer vennestevne søndag 24. august. Velkomstmøte på lørdag 23. august. Evangelist Jon Sørensen, O. Hillevik, forst. Staalstrøm m. fl. taler og synger. Kaffe og mineralvann selges på stedet.

Så møtes vi i Jesu navn i bønn og forventning om et herlig stevne.

Hjertelig velkommen.

Stevne på „Arken“, Dal st.

16. og 17. august, hvortil venner fra fjern og nær er hjertelig velkommen.

Lørdag møte kl. 8 og søndag kl. 11 og 4.

Kaffe og leskedrikk fåes kjøpt. For vennene

K. Strand,
sekr.

Stevne

holdes i Misjonshuset, Sarpsborg søndag den 17. august hvortil venner fra fjern og nær er hjertelig velkommen.

Harry Lønn fra Ørebro m. fl. Velkomstmøte lørdag aften.

Ungdom som vil overnatte på lokalet tar med ullteppe.

For vennene

A. Holm.